

तन्त्रिणा

विमलशोभः । “इह तन्त्रं वाचनात्तन्त्रम् ।”
 इति श्रीवचनः ।
 तन्त्रकं, श्री, (तन्त्रात् कृत्वापात् अप्ठिराप-
 कृतम् । तन्त्र + “तन्त्राद्ठिरापठते । ५ । २ ।
 ७१ । इति कम् ।) नूतनवचनम् । इत्यमरः ।
 २ । १ । ११२ ।
 तन्त्रकारं, श्री, (तन्त्रस्यं कारुम् ।) तन्त्रवाचस्य
 श्रुती । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 तन्त्रता, श्री, (तन्त्रस्य भावः । तन्त्र + तन् ।)
 ध्वनेः कसुहिप्रसक्तप्रकृतितः । यथा । “आद्येया-
 टाकपावेन्द्रध्वनेः प्रयोवागानां प्रवासां आद्ये-
 वाटाकपावोतीर्षां मुवागायीसोमीयैकादशकपाव-
 वागानां प्रवासां वसन्तु वसन्तुदुष्टितेन प्रया-
 पाद्यङ्गेनोपकारः सिध्यति ।” “तथा नानात्र-
 वधवन्ते सर्वोद्दिष्टेन वसन्तु प्रायश्चित्ते कृते मन्त्र-
 वधवन्तुपापनाशः ।” “तन्त्रताया हेतुश्च ।
 अष्टाष्टकैकवातीयकर्मणः कालदेशकर्मार्थीनां
 प्रसोमाशुवन्वैधहेतुभूतानामभेदे उद्दिष्ट-
 विशेषायश्च इति । एवञ्च ।
 ‘धातोर्धिवारी भवति देवे यैस्ते च कर्मणि ।
 पविनासां तथा जायते च विधिर्दृश्यतः ।’
 इति विष्णुस्मृतम् ।
 ‘अथात्मा नाचरेत् कर्म जपहोमादि किञ्चन ।’
 इति इहोक्तञ्च क्रियाज्ञानं कर्तृसंस्कार-
 शरैव तद्विचरन्तश्चाशेषकर्मार्थमेकमेव न तु
 प्रतिकर्म कर्तव्यम् ।” इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ।
 तन्त्रवापः, पुं, (तन्त्रते विधीयन्ते इति तन्त्रं
 कृतम् । तत् वपतीति । वप + “कर्मव्ययम् ।”
 ३ । २ । १ । इत्यब् ।) तन्त्रवायः । तन्त्रे,
 पुं श्री । इति शब्दरत्नावली ।
 तन्त्रवायः, पुं, (तन्त्रेव वयतीति । ये न तन्त्रसन्ताने
 + “डावामञ्च ।” ३ । २ । २ । इत्यब् ।) यव-
 वद्धरजातिविशेषः । तौति इति भाषा । अखीनु-
 पतितयथा, पराशरपद्धती ।
 “तान्त्रिकुट्टाच्छुद्धकार्यो मखिकारश्च जायते ।
 मखिकारात् ताभक्तुर्गामखिवन्तोऽप्यजायते ।
 मखिवन्तामखिकार्यो तन्त्रवायाश्च जमिरे ।”
 तत्पञ्चायः । कुविन्दः २ । इत्यमरः । २ । १ । १६ ।
 तन्त्रवापः ३ । इति भरतः । तन्त्रवापः ४ । इति
 नटाधरः । तन्त्रवायः ५ । इति शब्दरत्नावली ।
 कृता । इत्यमरटीकायां खामी ।
 तन्त्रिका, श्री, (तन्त्री एव । तन्त्री + स्वार्थे कन् ।
 पूर्वस्यलच् ।) गुरुश्री । इत्यमरः । २ । ३ । २२ ।
 (यथास्याः पञ्चायाः ।
 “गुरुश्रीमधुपर्गे सादृशतामृतवज्जरी ।
 हिमा पिच्छवद्वा पिच्छोद्भवा यन्वाद्गतीति च ।
 जीवन्ती तन्त्रिका वीमा वीमवन्ती च कुञ्जवी ।
 चक्रलक्षिका वीरा विश्रवा च रवायनी ।
 चक्रहावी वयस्या च मन्त्रली देवनिर्मिता ।”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वस्यलक्षे प्रथमे भागे ।)
 तन्त्रिपालकः, पुं, जयद्वयराजः । इति शब्द-
 माळा ।

तन्त्रीः, श्री, (तन्त्रवति मोहवति शोकाविति ।
 तन्त्र + “अवितृक्षतन्त्रिभ्य ईः ।” उर्वा । ३ ।
 १५८ । इति ईः ।) वीजाशुभः । (यथा, रामा-
 यजे । २ । ३६ । २६ ।
 “गतनीर्विद्यते वीजा नाचक्रो विद्यते रथः ।”
 वीजा । यथा, तथैव । १ । २ । १८ ।
 “पाद्वहोऽचरवमस्तन्नीजवसमन्वितः ।
 श्लोकार्थस्य प्रष्टवो मे श्लोको भवतु नाशया ।”)
 गुरुश्री । देवशिरा । इति मेदिनी । नदी-
 विशेषः । युवतीभिर्ः । इति शब्दरत्नावली ।
 रन्नुः । इति हेमचन्द्रः । (यथा, मनुः । ३ । १८ ।
 “न कर्तुवेद्गुरुत्वतन्त्रीं न प्रधायेच वर्तते ।
 न चोदके निरीक्षेत स्वं रूपमिति धारया ।”)
 तन्त्रवायः, पुं, (तन्त्रवायः निपातनात् तस्य इः ।)
 तन्त्रवायः । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ।
 तन्त्रा, श्री, (तत् ज्ञातीति । तत् + ज्ञा + क्तः ।
 निद्रातन्त्रेति नान्तत्वं निपाद्यते । यद्वा, तन्त्र
 अपवादे + भावे षच् ततटाप् ।) निद्रा ।
 आलस्यम् । इति हेमचन्द्रः । (यथा, हठ-
 योगप्रदीपिकायाम् । ३ । ३६ ।
 “न रोगो मरत्वं तन्त्रा न निद्रा न लुधा लवा ।”)
 तस्या निदानं यथा । “तमीवातकषातन्त्रा ।”
 इति जयचक्र ।
 “रन्त्रियार्थेऽथर्वणितिर्गौरवं जृम्भ्यं जमः ।
 निद्रात्संख्येव यस्मिन्ना तस्य तन्त्रा विनिर्दिशेत् ।”
 इति माधवकरः ।
 (कारवपूर्वकमस्याः सन्नाप्तिर्लक्ष्यं चिचित्-
 वितस्य यथा, चरके सिद्धिस्थाने तन्त्रेऽध्याये ।
 “मधुरजिग्मगुन्धस्येवनाशितनाशवात् ।
 श्लोकाद्वाधनुषज्जाच वायुनीदीरितः कषः ।
 यदासौ समवच्छन्द्यं हृदयं हृदवाभवान् ।
 समाह्वयेति ज्ञानार्दीक्षदा तन्त्रोपजायते ।
 हृदये आकुलीभावे वाक्पेठेऽश्रियगौरवम् ।
 मगोद्वहप्रवाद्दश्च तन्त्राया कषयं मतम् ।
 कपफं तत्र कर्तव्यं शोधनं श्रमनानि च ।
 व्यायामो रक्तमीचश्च भोज्यश्च कटुतिक्तकम् ।”)
 तन्त्राशुः, चि, (तत् ज्ञातीति । तत् + ज्ञा + “शुहि
 यहीति ।” ३ । २ । १५८ । इति आशुश्च तत्-
 शब्दस्य नान्तत्वं निपाद्यते ।) निद्राशुः । इति चटा-
 धरः । (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ३६ अध्याये ।
 “अपि जायतु खपन् जन्तुसन्नाशुश्च प्रजाप-
 वात् ।”)
 तन्त्रिः, श्री, (तदि शौचो धातुः + “यङ्ग्रा-
 द्यच् ।” उर्वा । ४ । १६ । इति ङिन् ।)
 निद्रा । आलस्यम् । इत्युवादिशोभः । (यथा,
 भाववते । ३ । २० । ६० ।
 “अद्वा भूतपिपासाश्च भजवनात्मसन्त्रिया ।
 दिग्वावो हृत्केशेऽशुः वीक्ष्य चाभीजन्वद्दृशेत् ।”)
 तन्त्रिका, श्री, (तन्त्रिरेव । स्वार्थे कन् टाप् च ।)
 तन्त्रिः । इति शब्दरत्नावली ।
 तन्त्री, श्री, (तन्त्रि + “अदिकारादिति ।” वा
 डीप् ।) अक्षतन्त्रमादिना चर्माङ्गनियामप्रभु-

त्तम् । अक्षतन्त्रमादिना चर्माङ्गनियामं
 निःसृज्यतेति वाच्यं इत्यर्थः । इति भरतः । तत्-
 पञ्चायः । प्रसोमा २ । इत्यमरः । तन्त्रा ३
 तन्त्रिः ४ । इति तन्त्रीका । तन्त्रिका ५ विषया-
 शानम् ६ । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,
 महाभारते । ३ । ३०६ । १६ ।
 “निषिध्य रात्रिपुत्री तु तन्त्री मानं तथैव च ।
 आतस्ये परमं यत्नं नाशयस्याभिराधये ।”)
 निद्रा । इति मेदिनी । रे, ४२ । (किंचित्तु तन्त्र-
 धातोर्वाङ्मनात् ईप्रत्ययेन तन्त्रीरिति परं कल्प-
 यन्ति यथा, चरके अत्रस्थाने प्रयोद्देश्याये ।
 “मातृता गौरवं जायं पुरीषस्यापिपकता ।
 तन्त्रीरवचिद्वत्तुः स्यादिति सिग्मलक्षयम् ।”)
 तन्त्रिः, श्री, (तन्त्रयतीति । त्री + वाङ्मनात्
 चिः ।) चक्रकुञ्जा । इति रत्नमाळा । तन्त्रि-
 रपि पाठः ।
 तन्त्रार्थं, श्री, (तद्देवेति । तत् + स्वार्थे ञच् ।
 यद्वा, वा माना यस्य ।) अपचोक्ततत्त्प-
 रवमन्त्रस्यैव शब्दानां संज्ञा । यथा,—
 “इत्यर्थेव कल्पभूतानि तन्त्राणां स्युषोक्तानि
 चोच्यन्ते । एतेभ्यः कल्पशरीराणि स्वतन्त्रानि
 चोत्पद्यन्ते ।” इति वेदान्तसारः । ३ । ७ । तन्त्रीका
 यथा । “नन्व्याहतात् पञ्चतन्त्राणां क्रमेण
 जायन्ते इति चिच्छ्रुतीति शब्दपुराणेषु प्रसिद्धि-
 क्षतृ कषमाकाशादेरिहोत्पत्तिराश्रयते इति
 तन्त्राश्च एताभ्येवेति । एताभ्येवाकाशादीनि
 कल्पभूतानि अवहाराद्यमाणि शब्दादिताव-
 न्नात्रैकलभावानि अपचोक्तानि परमसंख-
 दानि चेति श्रुत्यादिव्युत्पन्ने महर्षिभिरिन्द्रार्थः ।”
 इति विश्वम्भोरजिगी । * । अपि च ।
 “भूतादिस्तु विक्रमाद्यः सर्गे तन्त्राणि च ततः ।
 सवर्णं शब्दतन्त्राणांकारां शब्दलक्षयम् ।”
 इति विश्वपुराणे १२ अध्यायः ।
 तन्त्रतुः, पुं, (तनोति विस्तारयति तमः शब्दं वा ।
 तस्य विस्तारे + “ऋतन्त्रजिघतीति ।” उर्वा । १८ ।
 २ । इति यतुच् ।) रात्रिः । वाद्यम् । इत्यु-
 वादिशोभः । (वातुः । इत्युज्ज्वलदतः । अप्ठानिः ।
 इति माधवः । विद्युत् । इति श्यामदः । यथा,
 ऋग्वेदे । १ । ५२ । ६ ।
 “इत्यस्य यत् प्रवक्षे दुर्गं भिषगो निजपञ्च हन्ती
 रिश्रतन्त्रतुम् ।”)
 तन्त्री, श्री, (तनुः + “वीतो युञ्जवचनात् ।” ४ ।
 १ । ४४ । इति डीप् ।) तन्त्राङ्गी । यथा,—
 “तव तन्त्रि । कुचावेतौ निवतौ चक्रवर्तिनौ ।
 आचतुदकरप्याहो भवान् कृत्त करप्रदः ।”
 इति काण्डिदासः ।
 शालपर्वी । इति राजनिर्घण्टः । (यतुर्भिष-
 चरदिति विशेषः । इति चण्डोमञ्जरी । तस्या
 लक्षणादिकं हृदःशब्दे इत्यम् ।)
 तप, क दाधि । इति कविकल्पदुमः । (चुटी-परं-
 सक्त-सेट् ।) क, तापयति । अयमात्मनेपदीत्येके ।
 इति दुर्गादासः ।